

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119202908
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119202908.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobkyne: J. G., T.. XX.X.XXXX, H. D. XX, XXX XX C., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 792,06 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 150,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 11.2.2019 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 792,06 eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/223/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/111/2017, zo dňa 29.5.2018, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná. Žalobou sa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.7.2018.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

„12. Strany sporu dňa 22.1.2015 uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, revolvingového typu č. 8500100211. Zmluvu najprv podpísala žalobkyňa dňa 21.1.2015 s vyplnením údajov v kolónke 5 označenej ako údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere, revolvingového typu, v ktorých sa uvádza výška úveru 1.500 Eur, počet splátok 42, výška mesačnej splátky 47,43 Eur, celkovej čiastky splatnej dlžníkom 2.142,06 Eur, RPMN 26,17 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná hodnota RPMN 36,30 % a poplatok za poskytnutie úveru 150 Eur.

13. Žalovaný predmetnú zmluvu podpísal dňa 22.1.2015 a v kolónke 6 kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere vypísal údaje o schválenom úvere, ktoré sú totožné ako v kolónke 5, okrem RPMN kde sa uvádza 25,71 %.

18. Z predloženého rovnopisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo preukázané, že absentuje platná dohoda písomnou formou o výške RPMN, keďže táto bola iná v návrhu na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobkyne a iná v akceptácii žalovaného. Je pritom právne bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnejšiu, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN.

19. V súlade s ust. § 44 ods.2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za návrh nový. Tak aj v danom prípade v dôsledku tejto zmeny RPMN bolo potrebné vyjadrenie žalovaného k zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalobkyňa musela písomne akceptovať, k čomu však nedošlo (rozsudok KS v Žiline č.k. 6 Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014).

20. Keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje platnú dohodu o RPMN, v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet.

22. Keďže v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. j) citovaného zákona spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, preto sa predmetný úver podľa § 11 ods.1 písm. b) citovaného zákona aj z uvedeného dôvodu považuje za bezúročný a bez poplatkov.“

V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol:

„24. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa hrubú nerovnováhu. Za neprijateľnú preto považuje odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia uplatňovaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

25. Za takýto poplatok s prihladnutím tiež k uzavretej Dohode o poskytovaní služieb č. 850100211 zo dňa 22.01.2015 žalovaný žalobcovi neposkytol reálne plnenie. Návrh na stanovenie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 eur vychádzajúc z časovej postupnosti uzatvárania zmluvného vzťahu mala podať samotná žalobkyňa. Z veci samotnej však vyplýva, že tento poplatok stanovil žalovaný vo vopred predtlačenom formulári. Dohoda v tejto časti spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poplatok nebol individuálne dojednaný a absencia definovania zodpovedajúceho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Strany zároveň uzavreli Dohodu o poskytovaní služieb, ktorá pri logickej úvahe musela absorbovať celú administratívu súvisiacu s uzatvorením a vedením zmluvného vzťahu. Stanovenie ďalšieho plnenia spotrebiteľovi vo forme poplatku je preto konaním, ktoré je zjavne v rozpore s dobrými mravmi a aj preto neplatným (pozri rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 27.04.2017, č.k. 12C/156/2016-66 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.04.2015, č.k.13Co/61/2017, v ktorom okresný súd určil zmluvnú podmienku Poplatok za poskytnutie úveru v sume 50 eur za neprijateľnú.)

26. Za tejto situácie odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 388 C.s.p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. tak, že určil, že zmluvná podmienka Poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur, uvedená v bode 6 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500100211 zo dňa 22.01.2015 uzavretej medzi stranami je neprijateľná.“

Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy (§ 3 zák. č. 250/2007 Z.z.). Žalovaný jej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, č. 8500100211, z 22.1.2015 mal poskytnúť úver vo výške 1.500,- eur, avšak v skutočnosti jej bol poskytnutý úver vo výške 1.350,- eur, keďže žalovaný si zo sumy úveru odrátať sumu 150,- eur, predstavujúcu neprijateľný poplatok za poskytnutie úveru. Za predmetný úver mala zaplatiť celkovo sumu 2.142,06 eur. Celkové náklady na tento úver teda predstavovali sumu 792,06 eur (2.142,06 eur - 1.350,- eur). Finančné zadostučinenie preto požaduje vo výške 792,06 eur, čo zodpovedá sume, o ktorú by sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, ak by sa úspešne nedomáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol ju v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že z formulácie ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadostučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo

teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadostučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadostučinenie uplatňuje.

Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa výšku ňou uplatňovaného nároku odôvodňuje tak, že má ísť o sumu, o ktorú sa chcel žalovaný bezdôvodne obohatiť a podľa tvrdenia žalobkyne sa tak nestalo len vďaka podanej žalobe. Uvedené tvrdenie je po skutkovej i právnej stránke nedôvodné. K dnešnému dňu žalobkyňa uhradila sumu 1.043,98 eur, čiže neuhradila ani čiastku, ktorú prijala. Tvrdenie žalobkyne, od ktorého odvodzuje následne výšku uplatňovanej sumy, nemá oporu v žiadnej tvrdení a ani preukázanej skutočnosti.

Žalovaný tiež poukázal na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadostučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadostučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobkyne malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní označených rozhodnutí, ale s časovým odstupom.

3. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/223/2016, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/111/2017, doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Okresný súd Prešov rozsudkom 31.3.2017, č.k. 29C/223/2016-33, určil úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500100211 uzavretej medzi stranami sporu dňa 22.1.2015 za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitosti úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zároveň zamietol žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa poplatku za poskytnutie úveru.

5. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 29.5.2018, č.k. 21Co/111/2017-77, predmetný rozsudok v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru potvrdil a zároveň zmenil rozsudkom súdu prvej inštancie v jeho zamietavom výroku tak, že určil, že zmluvná podmienka - poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur uvedená v bode 6 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500100211 zo dňa 22.1.2015 je neprijateľná.

6. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

7. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

8. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

9. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

12. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015, zo dňa 14.9.2016, v ktorom tento súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojho práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 29C/223/2016, v dôsledku čoho bol úver vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov a zároveň boli vyhlásené niektorá zmluvná podmienka týkajúca sa predmetného úveru za neprijateľnú. Súd má teda za to, že pokiaľ bola žalobkyňa úspešná v predchádzajúcom spore pri uplatnení porušenia jej práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie je potrebné nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu, konkrétne zo závažnosti porušenia práva či povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán protiprávnemu konaniu.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené súdom vymedzené kritéria má súd za to, že suma vo výške 150,- eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia (keďže morálnym zadosťučinením bol aj rozsudok sp. zn. 29C/223/2016 a je ním aj odôvodnenie tohto rozsudku) a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie, a zároveň bude odmenou pre žalobkyňu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobila, ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii, akú si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustila do sporu s ním. Súd pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia tiež prihliadal na skutočnosť, že žalobkyňa doteraz neuhradila ani čiastku, ktorá jej bola poskytnutá veriteľom. V prevyšujúcej časti súd preto žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného

nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.